Міжрегіональна Академія управління персоналом
Міжнародна Кадрова Академія
Міжнародний університет “UISEK” (Республіка Еквадор)
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин та соціальних наук

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 6

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
“Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”
м. Київ, МАУП, 29 березня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 2 від 28.02.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 6: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі", 29 березня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 158 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Каракасіді Олена Федорівна
Методологічні засади та методи дослідження феноменів "державна влада" та "місцеве самоврядування" у контексті сучасного суспільного розвитку *110*

Кулава Марія Костянтинівна
Механізми державного управління державною виконавчою системою та приватними виконавцями в Україні *113*

Лебєдєва Надія Анатоліївна, Пасєчко Дітрих-Володимир Дмитрович
Удосконалення мовної підготовки студентів спеціальності "технологія виробництва і переробки продукції тваринництва" *115*

Кривоберець Марина Миколаївна
Туристичне законодавство в реаліях життя *118*

Середюк Катерина Володимирівна
Бізнес-інкубатори як перспектива розвитку підприємництва в України *120*

Щурба Мікеле
Становлення системи державного регулювання процесів боротьби з відмиванням коштів в країнах Європейського союзу *124*

ІННОВАЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ НАУКОВОЇ РОБОТИ: ТЕХНОЛОГІЇ ПРОТИДІЇ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ШУМУ

Чолишкіна Ольга Геннадіївна, Домків Тетяна Сергіївна
Математичні алгоритми перевірки тексту на унікальність *126*

Цивін Михайло Наумович
Комп'ютерна перевірка на плагіат: "презумпція академічної недоброчесності"? *129*

Авсієвич Алла Валеріївна
Короткий огляд програмного забезпечення для боротьби з плагіатом *132*

Дуднік Андрій Сергійович, Дяченко Михайло Петрович, Мелконян Лєван
Методи web-mining для аналізу текстів з метою виявлення плагіату *136*

Созінова Євгенія Ігорівна
Електронні публікації як фактор швидкого поширення результатів наукових досліджень *139*

Чаплай Ірина Віталіївна
Інформаційна система управління комунікативним середовищем ефективної взаємодії органів державної влади із громадськістю *142*

Кобржицький Всеволод В'ячеславович
Формування наукової та професійної культури майбутніх менеджерів міжнародного туризму *144*

Кириченко Ганна Володимирівна
Інформаційно-комунікаційний механізм формування позитивного іміджу органів державної влади *147*

Dudnik A., Lyudvychenko V.
The concept of measuring mechanical quantities in "smart home" technology *150*

Дікарєв Олександр Іванович
"Globus intellectualis" криптовалют в концептуальній асиметрії влади та ресурсів *153*

К. В. СЕРЕДЮК
докт. філос. у гал. екон., ННІМЕФ МАУП

БІЗНЕС-ІНКУБАТОРИ ЯК ПЕРСПЕКТИВА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНИ

На сучасному етапі свого розвитку, економіка України схильна до кардинальних змін, зумовлених такими загальносвітовими явищами, як глобалізація, поглиблення міжнародного поділу праці, підвищення відкритості національних економік, зростання ролі технологій, людського капіталу та інформації. На сьогодні малий і середній бізнес за кількістю підприємств становить основу підприємництва в Україні, тому поступово набуває розвитку практично нова для України форма підтримки малого підприємництва — бізнес-інкубатори. Бізнес-інкубатором є організація або міні-підприємство, що надає комплекс бухгалтерських, юридичних, консалтингових, інформаційних, орендних, адміністративно-технічних послуг підприємницьким суб'єктам, що ново створюються, на сприятливих умовах з метою адаптації їх до умов ринку. Для стимулювання підприємництва значення бізнес-інкубаторів полягає у забезпеченні надання послуг за нижчими від ринкового рівня цінами [2].

Різні аспекти бізнес-інкубування висвітлені в працях як українських, так і зарубіжних учених, серед яких: А. Гранді, Р. Грімальді, Р. І. Завадяк, Т. В. Кисіль, Я. Ф. Копусяк, М. В. Кравченко, Д. Льюїс, Т. В. Мінєєва, Л. Молнар, А. Б. Немченко, Т. Б. Немченко, О. М. Паламарчук, Е. М. Рогова, Ю. М. Смаковська та ін. На жаль, стан теоретичних і методичних розробок вітчизняних вчених у сфері створення сприятливих умов розвитку бізнес-інкубаторів, не дозволяє сьогодні державним органам управління ефективно впливати на процеси становлення і розвитку підприємницького сектора. Так, поза увагою залишаються і дослідження окремих елементів цієї інфраструктури, зокрема бізнес-інкубаторів. Потреба в нових теоретичних дослідженнях і практичних підходах до управління інноваційним процесом в країні, а також розвитку регіональної інноваційної системи вимагає посилення уваги до узагальнення досвіду створення і розвитку бізнес- інкубаторів як елемента регіональної інноваційної інфраструктури і їх практичного використання для підтримки підприємництва загало [5].

Бізнес-інкубатор — організаційна інноваційна структура, метою якої є формування сприятливих умов для стартового розвитку малих підприємств через надання їм певного комплексу послуг і ресурсів.

В Україні створення перших бізнес-інкубаторів стимулювалося міжнародною фінансовою допомогою. Так наприкінці 90-х років Агентство міжнародного розвитку США (USAID) фінансувало виконання Програми розвитку бізнес-інкубаторів в Україні (BID). У рамках цієї програми були створені такі бізнес-інкубатори, як технологічний бізнес-інкубатор "Харківські технології", бізнес-інкубатор Херсонської торгово-промислової палати, бізнес-інкубатор Об'єднаного профкому Чорнобильської АЕС у м. Славутичі й ін. [1].

Українська Асоціація бізнес-інкубаторів та інноваційних центрів розпочала проект "Формування інформаційно-комунікаційного середовища ефективного розвитку бізнес-інкубування в Україні (UBICA — ICT)" та "Створення інформаційно-комунікаційної підприємницької мережі для розвитку бізнес-інкубування в

Харківському регіоні (Харків-ІСТ)". Реалізація цих проектів відбувається в рамках програми InfoDev Світового банку реконструкції і розвитку (СБРР) [4].

Бізнес-інкубатори часто існують за рахунок дотацій від "донора" — установи, при якій вони створені. Інкубатори створюються для взаємодопомоги. В основі бізнес-інкубатора лежить модель або шаблон, які обкатані великим співтовариством людей, які в курсі справи. Зазвичай це не тільки самі стартапери, але й консультанти, ментори, а також інвестори.

Головне завдання бізнес-інкубаторів — допомогти стартапам. Найбільшу користь підприємцям в бізнес-інкубаторах приносять цілковита концентрація на підприємницьких завданнях і зниження витрат на управлінський апарат [3].

У бізнес-інкубатор можуть прийти команди на початковому етапі, навіть без архітектури бізнесу і продуктового прототипу. Важлива ідея і велике бажання. Термін перебування в бізнес-інкубаторі триває близько 12 місяців, але може сягати і трьох років, якщо є прибуткові бізнеси, які продовжують використовувати інкубатор, як основний майданчик і підтримують його.

Найбільш поширені такі основні форми бізнес-інкубаторів:

1. **Європейська форма** бізнес-інкубаторів: проекти створюються на кошти від грантів, місцеві засоби або державні кошти. В Європейському бізнес-інкубаторі робочий простір, наставництво та інший супровід надаються безкоштовно.
2. **Американська форма** бізнес-інкубаторів: люди, які вирішують інвестувати в яскраві ідеї, створюють венчурний фонд. Це венчурні капіталісти, які досягли успіху в сфері підприємництва та заробили капітал на ризикованих інвестиціях. Провідні світові бізнес-інкубатори, такі як Y Combinator, працюють саме так.
3. **Симбіотична форма** бізнес-інкубатора — це об'єднання організацій, які в бізнесі мають різні цілі, але знаходять для себе користь від конкретного проекту.
4. **Інтернет-бізнес-інкубатор** або віртуальний бізнес-інкубатор. Віртуальний бізнес-інкубатор — це венчурна інвестиційна модель, метою якої є прискорена підготовка і швидке виведення на ринок інтернет-компаній і їх проектів [5].

Позитивними прикладами ІТ бізнес-інкубаторів в Україні на сьогодні є: EastLabs (створений у 2012 році), iHUB (2013), Happy Farm (2012), GrowthUp (2010), WannaBiz (2012), Voomy IT-парк (2013) і Polyteco (2013).

Бізнес-інкубатори EastLabs, Happy Farm, WannaBiz, Voomy IT-парк надають командам-творцям стартапів повний набір послуг: коучинг, бізнес-девелопмент, навчання і розвиток, юридичний, фінансовий, HR-супровід, просування, офіс з усіма умовами для роботи, а також пошук інвесторів. Happy Farm надає розробникам проживання та харчування.

EastLabs інвестує в команду 20 тис. дол., а замість цього бізнес-інкубатор отримує 15 % акцій компанії.

WannaBiz інвестує до $50 тис. за 5–10 % акцій.

Happy Farm інвестує до $70 тис. за 15 % частки ($15 тис. — виділяється командам, решта — вартість обслуговування).

iHUB не інвестує в стартапи і не бере частку у власності за навчання і консалтінг.

Politeco — проект з підтримки студентської підприємницької ініціативи, в основі якої лежать прогресивні ідеї в галузі ІТ.

Якщо за останні 5 років в Україні створили 76 бізнес-інкубаторів, то за — 2017 рр. — їх вже 24. Засновують їх, як правило, за грантові або інвестиційні кошти. Працюють інкубатори в приватному або у державно-приватному партнерстві, а найбільше їх — в ІТ-секторі.

Висновки та пропозиції.

З основиних проблем, які супроводжують функціонування бізнес-інкубаторів можна виділити здійснення наступних першочергових заходів:

- законодавчого визначення і чіткого розмежування понять “бізнес-центру”, “бізнес-інкубатора”, “технологічного інкубатора” і “інноваційного центру”;
- постійного сприяння процесу розвитку бізнес-інкубації в Україні як найефективнішого елемента ринкової інфраструктури підтримки і розвитку малого підприємництва під час переходу держави до інноваційної моделі розвитку економіки;
- постійного моніторингу стану розвитку інноваційних елементів інфраструктури підтримки малого підприємництва;
- визначення чітких стандартів розмежування організаційно-правових форм їх діяльності, уніфікації послуг, які ними надаються;
- визначення основних критеріїв діяльності бізнес-центру, бізнес-інкубатора, інноваційного центру шляхом розробки типового порядку їх роботи в частині базових послуг, які повинні ними надаватися;
- розробка відповідних критеріїв і процедур сертифікації бізнес-інкубаторів, бізнес-центрів і інноваційних центрів для підвищення якості їх роботи в частині інноваційної діяльності;
- забезпечення методичною допомогою місцевих органів влади щодо створення регіональних мереж інноваційних структур.

Відповідно, до першочергових заходів в вирішені питань розвитку загальнодержавної та регіональної інноваційної інфраструктури, зокрема бізнес-інкубаторів, місцевими органами виконавчої влади належать:

- формування регіональної інноваційної політики через розвиток інноваційних інфраструктур підтримки малого підприємництва;
- сприяння процесу створення нових бізнес-інкубаторів, бізнес-центрів, — інноваційних центрів, кластерів як суб’єктів інноваційної діяльності в регіонах України шляхом надання їм повної або часткової фінансової допомоги від місцевих органів виконавчої влади і місцевого самоврядування;
- створення сприятливих умов для забезпечення можливості реалізації державної і муніципальної політики у сфері малого підприємництва через підтримку інноваційними елементами інфраструктури, а також надання під їх потреби вивільнених або невикористаних об’єктів державної і комунальної власності;
- віднесення до пріоритетних окремих елементів інфраструктури підтримки малого інноваційного підприємництва;
- забезпечення повної або часткової компенсації за рахунок коштів місцевих бюджетів відсотків, що виплачують бізнес-інкубатори і інші суб’єкти інноваційної діяльності комерційним банкам і іншим фінансово-кредитним установам за кредитування інноваційно-інвестиційних проектів;
- вивчення і поширення передового досвіду роботи окремих елементів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва, які діють в зарубіжних країнах.

Державна і регіональна політика розвитку окремих елементів інфраструктури інноваційного розвитку малого підприємництва повинна стати частиною загальної Концепції державної політики розвитку малого підприємництва і Концепції державної регіональної політики, враховувати інтереси і пріоритети держави і регіонів в рішенні соціальних і економічних задач.

Отже, створення належної інноваційної інфраструктури як необхідного атрибуту для переходу економіки України до моделі інноваційного розвитку потребує постій-

ної уваги держави, суб'єктів господарювання та вчених і актуалізує подальші дослідження цієї проблеми.

Джерела

1. Васільєва Л. М. Бізнес-інкубатор як форма й елемент інноваційної інфраструктури / Л. М. Васільєва. Режим доступу // http: // www. rusnauka. com/26_OINXXI_2009/ Economics/ 52632. doc. htm.
2. Водянка Л. Д. Перспективи розвитку бізнес-інкубаторів в Україні / Водянка Л. Д. // Сучасний економічний розвиток: інноваційний аспект. — 2015. — № 2 (3). — С. 30–35.
3. Гаташ В. Бізнес-інкубатор для маленьких і середніх інноваційних фірм. — Інтернет-ресурс. — Сайт "Дзеркала тижня". — http: // www. zn. kiev. ua
4. Гончаров В. М. Формування організаційно-економічного механізму системи інноваційного розвитку підприємств регіону: Монографія / Гончаров В. М., Деречинський Ю. Н. — Донецьк: СПД Купріянов В. С. 2009. — 280 с. 4.
5. Матвійчик-Соскіна Н. Практика діяльності бізнес-інкубаторів на базі інформаційних технологій: досвід європейських країн. // Шляхи впровадження інноваційно-інвестиційної моделі розвитку в українських містах / За загальною ред. О. І. Соскіна. — К.: Вид-во "Інститут трансформації суспільства", 2016. — 64 с.